

ne vlasti, koje su ih davno željele imati u Splitu. Ali time nije prestala oporba triju starijih samostana.

Doznajući za breve, uložilo se na 28 travnja 1736 utok protiv njegovu izvršenju; ali ne više na nadbiskupa, nego na svjetovnu vlast, naime na splitskog kneza-kapetana Ivana Krstitelja Badoer-a. Taj utok glasi:

Presvij. Gosp. Kneže-Kapetane!

Ima oko 18 godina, da su PP. OO. Mala Braća od Opslužnja iz Bosne s najvećom željom čeznuli da se ugrijede u Splitu, oćjukajući na mjesto veoma podesno za njihove osnove — zaklonište kraj crkve Gospe od Pojišana, mjesto velikog sticanja i pobožnosti, i to bez privole redovničkih samostana i časnoga kaptola, komu pripada ta crkva, već su bili postavili temelje, da podignu prostrani samostan dozvolom vrhovne vlasti Preuzv. Senata, koju su — primučavši istinu — dobili na veliku štetu drugih samostana.

Njihovoj se namisli usprotiviše Prosjački redovnici u Splitu i časni kaptol, i na sudu pred Savjetom četrdesetorice gotovo jednoglasno biše pravedno isključeni od razornog atentata. Ali Oci Bošnjaci,²⁵ uza sve to željni da prošire svoju veliku i brojnu obitelj, ako ne na onom, to barem na drugom mjestu blizu ovoga grada, dobiše druge povelje da sagrađe kakav hospicij i, posluživši se na svoju korist dvostrukim značenjem riječi samih povelja, počеше graditi hospicij, prividno neznatan, na mjestu zvanom Dobri kraj vanjskog gradskog zida. Ali zatim malo po malo za vrijeme kuge, koja je nastala u ovim varošima, raširivahu se, pod zaštitom preuzv. g. Contarini, zdravstvenog providura — kojega grb drže na vratima crkve — tako da u kratko vrijeme učiniše sobe, kadre da prime mnoge redovnike, koji ih sada u velikom broju napunjavaju.

Nezadovoljni tolikim proširenjem, nego požudni da pretvore hospicij u ogroman samostan, na posljetku prikazaše Sv. Stolici (kako se vidi iz Papine bule, dobivene 28. ožujka 1735), da je Splitu velika potreba od njihova samo-

²⁵ Bošnjaci t. j. bosanski ili turski podanici. Ovaj naziv nije odgovarao stvarnosti barem otkad je nastala samostalna dalmatinska provincija, t. j. od 22 siječnja 1735. Na to upozorava i O. Zlatović, Monografije, 342.